

vidt jeg kan være fundet ved 3die Behandling at stille et Endringsforslag.

Funder: Jeg vil blot som Medlem af Comiteen tillade mig at fremkomme med et Par Uttringer i Anledning af det formelle Spørgsmaal, der er blevet reist med Hensyn til Comiteens andet Indstillingspunkt. Efterat jeg atter nøiere har overveiet Sagen, forekommer det mig endnu bestandigt, at det maa være det Correcteste, og at Comiteen ikke har kunnet gjøre Andet end at stille et saadant Indstillingspunkt. Den foreløbige Lov af 3die Decbr. 1849 var jo nemlig henviist til at tages under Overveielse af Comiteen, og det synes da ogsaa, at Hensigten dermed maatte være at sætte Thinget istand til at tage en Beslutning med Hensyn til den foreløbige Lov; men, hvis dette var Hensigten, maatte der ogsaa være et Indstillingspunkt; thi det er kun gjennem en Afstemning, at Thinget kan tage en Beslutning. Forsaavidt man spørger om, hvad Hensigten er med, at provisoriske Love forelægges saaledes, som det findes befaleet i Grundloven, er der, saavidt jeg kan sjonne, ikke nogen Tvist om, at de jo forelægges for Noget mere end blot til Efterretning. Hvis nemlig disse Love blot bleve fremlagte til Efterretning for Thinget, synes det mig, at den rette Form vilde være, at de bleve anmeldte, og derefter henlagte paa Thingets Bord, og der kunde saaledes ikke blive videre Spørgsmaal om at afstemme over dem. Derimod troer jeg, at de forelægges til noget Mere; dog vil jeg ikke sige, at de forelægges til Sanction, idetmindste ikke, naar man vil urgere dette Ord meget strengt. Jeg troer nemlig ikke, at der kan være Tale om en Sanction i den Betydning, at paa denne Sanction skulde en provisorisk Lovs Gyldighed beroe, saa at, hvis Sanctionen blev nægtet, maatte den provisoriske Lov ansees for at have været ugyldig, hvoraf da vilde følge, at alle de Handlinger, som vare foretagne i Medhold af denne provisoriske Lov, heller ikke kunde tillægges Gyldighed. Dette kan jo vistnok ikke være Hensigten; thi deraf vilde flyde altfor besynderlige Resultater, saa at f. Ex., hvis Thinget ikke havde fundet den Lov, som her har været forelagt angaaende Forandringer i Valgloven, tilstrækkeligt motiveret, Følger

vilde være bleven, at Valgene ikke kunde ansees foretagne under de lovlige Former, og at hele Valghandlingen altsaa maatte blive ugyldig, og hele Rigsdagen saaledes have tabt sit Fodfæste og ikke have nogen Grund at staae paa. Derimod har jeg antaget, at de provisoriske Love skulde forelægges til Thingets Bedømmelse, og det forekommer mig da, at dette maatte føre til den Form, at de i Medhold af Forretningsregulativets § 25 forelægges for Thinget, som ifølge den nævnte Paragraph ikke kan tage en afgjørende Beslutning den Dag, de foretages, men en følgende Dag maatte Thinget kunne tage endelig Beslutning derom, og det antager jeg vilde udvikle sig i Praxis som Noget, der blev sædvanligt, hvis det ikke fandt nogen Anledning til at foretage noget videre ved disse Love. Deri vilde altsaa indeholdes en Billigelse deraf. Her er derimod det Tilfælde, at den provisoriske Lov er bleven henviist til en Comitee, og dette syntes mig correctest at maatte føre til, at Comiteen maatte gjøre et bestemt Indstillingspunkt. Havde Sagen stillet sig anderledes, havde Comiteen havt Noget ved denne provisoriske Lov at bemærke, saa vilde den dog have været nødsaget til at gjøre et Indstillingspunkt, og det synes mig, at, hvad der gjælder, forsaavidt Comiteen var kommen til et positivt Resultat, maa ogsaa gjælde, forsaavidt den er kommen til det Resultat, at den Intet finder at bemærke ved Loven. Det forekommer mig ogsaa, at der kunde indtræffe sige Tilfælde, hvor Comiteen absolut maatte gjøre en Indstilling, skjøndt den billigede Loven. Jeg vil tage det Exempel, som jeg anførte før. Jeg sætter, at Comiteen vel ikke havde fundet Anledning til at misbillige Udgivelsen af den provisoriske Lov om Forandring i Valgloven, men at den dog heller ikke havde fundet tilstrækkelig Anledning til at gaae ind paa de Forandringer, som derefter ere foretagne i bemeldte Lov; i dette Tilfælde var den dog bleven nødsaget til, med Hensyn til den provisoriske Lov, at gjøre et Indstillingspunkt om, at den billigedes; thi ellers vilde det see ud, som om man heller ikke billigede den for den tidligere Tid, og det kunde jo meget godt være, at Comiteen ikke fandt Anledning til at udtale nogen Misbilligelse